

גם נשים יכולות ד"ר טל שני

יוסי מלול - משק הבקר
hmb-malul@icba.org.il

רופאות שדה, שעובדות עם חיות משק גדולות, מסקרנות מאוד, שהרי זו עבודה די קשה, ביום ארוך, מחייבת הפעלת כוח פיזי ובכלל. יש הרבה שאלות להציג בפני רופאה צעירה וד"ר טל שני משדה אליעזר בצפון נאותה להיפתח בפנינו - זה קשה אבל זה אפשרי!

בשנה ד', שהיא שנת הסטאז', מצאתי את עצמי, במרבית הזמן, מתנסה בבית החולים הווטרינרי בתחומי רפואת חיות מחמד, על אף שהיה ברור לי, שאין שום סיכוי, שזה יהיה תחום עיסוקי המרכזי בשנים הבאות. הייתי שמחה לו הייתה ניתנת יותר אפשרות של בחירה, כך שסטודנטים, אשר בכל זאת שואפים להגיע לתחום חיות המשק, יוכלו להתמקצע בכיוון זה. בתום שנת הסטאז' החלטתי להישאר שנה נוספת בבית הספר כמתמחה בתחום חיות המשק. הייתה זו שנה מהנה מאוד שתרמה לי המון מבחינה מקצועית. במהלך השנה התנסיתי במחקר ובעבודה מעשית בשדה עם רופאי "החקלאית" שמלמדים גם בבית הספר.

ב"החקלאית" יש שלוש רופאות צעירות שהחליטו ללמוד חיות גדולות וגם התקבלו לעבודה בארגון, שרובו המכריע היה, מאז ומתמיד, מורכב מגברים. היו כבר נשים ב"החקלאית" והן יצאו בשלבים שונים של העשור הראשון לעבודתן.

טל שני

ד"ר טל שני, 36, נשואה לאיתי ואמא לאורי ולעוד אחד בדרך. גרה במושב שדה אליעזר שבעמק החולה. עובדת שנתיים כרופאה מחליפה, היכן שצריך. שילוב של אשת מקצוע בתחילת הדרך, מחליפה בכל הארץ, נכונה לכל קריאה, אם לילד קטן ונמצאת לקראת לידת הילד השני - מורכב, לא?

תהליך מיון המועמדים בחקלאית, מתחיל ביום מבחני השמה ב"מכון אדם". החקלאית מקבלת מהמכון את הישגי המועמד ומחליטים אם להמשיך הלאה. בשלב הבא מצטרפים לימי עבודה בשדה של כ-4 רופאים בכירים שלשיקול דעתם יש משקל רב

איך היו לימודי הרפואה - ההכשרה בבית הספר, איכותה, והכלים שהיא מעניקה לרופא מתחיל. למה דווקא בחרת חיות משק ולא מחמד? האם תחום חיות המשק מקבל את "הכבוד המגיע לו" בבית הספר.

"לימודי הרפואה בבית הספר בארץ טובים ביסודם ולהערכת הולכים ומשתפרים בשנים האחרונות. נושא חיות המשק, לצערי, אינו זוכה למשקל הראוי לו. רוב רובם של הסטודנטים מעדיפים את תחום חיות המחמד והלימודים, בהתאם, הנם באוריינטציה של חיות מחמד. לדוגמה,

טל במרכז מזון

איך נראה תהליך המיון והקליטה ב"החקלאית" - מה הן הזרישות מהרופא הצעיר?

סל עבודה גם בהיריון מתקדם

שמחתי ששיקולי הקבלה היו ענייניים ושהצלחתי להעביר את המסר. בחרתי את ד"ר בני שריר בתור ה"מנטור" שילווה אותי בשנה הראשונה. בני שכן, רופא מצוין ואדם משכמו. הוא עזר לי המון בתחום המקצועי ובתמיכה מנטלית שהייתה חשובה לא פחות

חלקם בעלי ניסיון רב שנים, ורובם אנשים נהדרים. תמיד יש עם מי להתיעץ ואני עושה את זה לא מעט מתוך הבנה, שאין זה מפחית מכבודי ואפשר להרוויח מכך המון. גם כשאני נזקקת לעתים לזוג ידיים נוספות ומנוסות, יש תמיד מי שמוכן להתגייס וזו הרגשה טובה. הרבה פרגון ותמיכה הדדית קיימים בין המחליפים השונים כך, שפעמים רבות, אם אני מחליפה בדרום וצריכה להישאר לתורנות, מתקשר אלי אחד מהמחליפים הדרומיים ומתנדב לקחת על עצמו את התורנות ע"מ שאוכל לישון בבית, וכך אנחנו משתדלים לעזור לעצמנו לנהל חיים שפויים יותר.

איך המשפחה נערכת לסוג כזה של עבודה בשעות לא שגרתיות?

מבחינת המשפחה נדרשה הערכות מיוחדת, לקראת המשרה הבלתי קונבנציונלית של אמא. כאן המקום לומר שלא היה לי סיכוי להיכנס להרפתקה הזו, לולא היכולות והתמיכה האינסופית של איתי בן זוגי, הן מבחינת התפקוד בתא המשפחתי והן מבחינת המשענת המנטלית... איתי בעלי, קיבל עליו את המשימה של להיות מחובר יותר לגידול הצאצאים ואמי, שגרה לא רחוק, עוזרת המון. ברב הבקרים, איתי הוא זה ששולח את הילד לגן ויש ימים שסבתא מתגייסת למשימה בחמש בבוקר, כאשר גם הבעל צריך לצאת מוקדם.

למעשה אני אף פעם לא מהווה גורם שאפשר לבנות עליו ב-100%, שיהיה שם כשצריך ותמיד יש לדאוג לגיבוי. גם אם חשבתי שהולך להיות לי יום קצר ואגיע לאסוף את הילד מהגן, תמיד יש סיכוי טוב להפתעות

תהליך מיון המועמדים ב"החקלאית", מתחיל ביום מבחני השמה ב"מכון אדם". "החקלאית" מקבלת מהמכון את הישגי המועמד ומחליטים אם להמשיך הלאה. בשלב הבא מצטרפים לימי עבודה בשדה של כ-4 רופאים בכירים שלשיקול דעתם יש משקל רב. בסופו של דבר, המועמד מוזמן לוועדת קבלה אשר, בד"כ, יושבים בה מנכ"ל, רכזת כ"א, רופא ראשי, נציגי הנהלה ורופאי שדה נוספים. לאחר מבול של שאלות מחליטה הוועדה על המשך דרכך. תחילת העבודה בסטאז' של מספר חודשים, אשר בו משובץ הרופא הטרי, מדי שבוע, עם רופאי השדה. תקופה זו הינה הזדמנות להכיר את העבודה מקרוב, להכיר את סוגי הלקוחות השונים וכן חלק מהרופאים. הסטאז' מסתיים כשהרופאים בשדה משדרים למערכת שהרופא הצעיר בשל לכך, או לחילופין כשסדרן העבודה ב"החקלאית" צועק "גוועלד" שחסרים לו רופאים למצבת. בשנה הראשונה מלווה את הרופא הצעיר אחד מרופאי השדה שנבחר על ידו כ"מנטור" - תפקידו לייעץ בתחום המקצועי והמעשי ולגשר בין הרופא החדש למערכת.

איך זה היה אצלך באופן אישי?

כשנודע לי ש"החקלאית" מגייסת רופאים חדשים הייתי מספר חודשים לאחר לידת בכורי, אורי. כל כולי טבועה במשרת אם טרייה. ידעתי שהסיכויים נמוכים כיוון שהשמועות תמיד אמרו שתחום הבקר הוא שוביניסטי ובלכלו "החקלאית". החלטתי שאני מתעלמת מן השמועות וצועדת אל המטרה, עם מי ומה שאני, מבלי להתייחס לרקע המגדרי. את יום מבחני ההשמה בחיפה עברתי כשבעלי מחכה מעבר לדלת עם התינוק על הידיים ואני מדלגת, מדי שעה, החוצה להניק. אח"כ היו ההצטרפויות לרופאי השדה, שלא הפסיקו לשאול אותי מה נפל עליי ולמה אני צריכה את זה. ועדת הקבלה הייתה באווירה נינוחה ונעימה. נשאלתי, כל הזמן, אם אני בטוחה שאני מבינה לקראת מה אני הולכת. אמרתי שכן, אבל בפועל אפשר להבין את זה רק כשנמצאים עמוק בפנים. רציתי שיניחו את העניין המגדרי לי ולמשפחה שלי. שיניחו בצד לכל השאלות של איך נתפקד בתור משפחה, וכמו שלא מחליטים לרופא זכר, שהמשפחה שלו לא יכולה לעמוד בנטל, שלא יעשו זאת גם בעבורי. רציתי שישפטו אותי כמו שאני ע"פ המקצועיות ולא מעבר לכך.

שמחתי ששיקולי הקבלה היו ענייניים ושהצלחתי להעביר את המסר. בחרתי את ד"ר בני שריר בתור ה"מנטור" שילווה אותי בשנה הראשונה. בני שכן, רופא מצוין ואדם משכמו. הוא עזר לי המון בתחום המקצועי ובתמיכה מנטלית שהייתה חשובה לא פחות.

אחרי שנתיים עבודה, איך "החקלאית" נראית לך כמקום עבודה, כבית חם, כחברה מעבר לעבודה?

בדיוק כשנכנסתי לעבודה נחתם הסכם עבודה חדש עם הרופאים ששינה לטובה את תנאי העבודה. והם אינם קלים, אך ב"החקלאית" נותנים לך להרגיש שיש לך גב ומשתדלים להקשיב לצרכי הרופא ולנסות להקל.

העבודה עצמה היא מאוד תובענית, בעיקר כרופא מחליף. סידור העבודה יכול להשתנות בכל רגע, כך שאף פעם אי אפשר להיות בטוח איפה תהיה מחר. העבודה בשעות לא קונבנציונליות והעובדה שאני גרה ב"קצה העולם" לא מקלה. אם אני מחליפה את ד"ר למפרט שאוהב להתחיל את העבודה בחמש בבוקר, זה אומר שאני יוצאת מהבית בשתיים וחצי לפנות בוקר, או אפילו ערב קודם.

היתרון ב"החקלאית" הוא, שזהו ארגון גדול עם מספר רופאים גדול,

שיר אשת המחליף* מתוך חוברת "שירי פורים" של החקלאית

פזמון: גלין גלין נשמע הקול
המצלצל בקול שאון,
גלין גלין הנה כבר שוב
מטרטר הטלפון.

גם ביום גם בלילה, בשבת ובחג
בעלי נמצא בתורנות
ואני כאן בבית בודדה ומסכנה
מלאה עם עצבנות

פזמון: גלין גלין נשמע הקול
כל היום הוא עובד, המסכן שלי
משש בבוקר הוא כבר רץ,
והרופא הממזר שהוא אותו מחליף
מקבל את התוספת מאמץ.

פזמון: גלין גלין נשמע הקול
הוא תמיד מספר לי שיש בעיות
הוא נמצא תמיד בנסיעות,
לפעמים הוא נותן גם איזה טרמפ
אבל רק לא לסטודנטיות.

פזמון: גלין גלין נשמע הקול
כשהיינו יחד בחוץ-לארץ
הוא היה תמיד סטודנט חריף
וכשבאנו ארצה מה קרה?
עשו אותו מיד מחליף.

פזמון: גלין גלין נשמע הקול
כשרופא חולה מזמינה אשתו
את בעלי להחלפה,
אך תמיד מנקרת בראשי השאלה
אם הכוונה היא רק לעבודה?

פזמון: גלין גלין נשמע הקול

*מנגינה לא זכורה למרות כל המאמצים.

אישה רופאה - כיצד מתקבלת רופאה אישה על ידי הלקוחות, האם יש מגבלה כלשהי לאישה (פיזית או אחרת), איך "רופאת שטח" מסתדר עם אימהות והצרכים המיוחדים של הקשר הזה?

אישה רופאה מתקבלת קודם כל בחשדנות, אך להפתעתי, גם במידה רבה מאוד של פרוגו. משעשע אותי, לפעמים, שכל דבר שאני עושה איננו ברור להם מאליו. לדוגמה - יש רפתנים שמופתעים לגמרי שאני מצליחה להשתיל מגנטים לעגלות לאחר בדיקת היריון, זה נראה להם הזוי. שלא לדבר על צניחות רחם, המלטות קשות, טילוף וכו'. הם יודעים להעריך את המאמץ שנעשה בעבורם ובעבור הפרות. הרפתנים תמיד סקרנים ושואלים המון שאלות על החיים הפרטיים. בד"כ זה לא מציק ובא מתוך סקרנות והערכה וזה נחמד.

ואין לדעת מה ילד יום ובאיזה ניתוחים, המלטות וקריאות אחרות אני עלולה להיתקל, שיעכבו את השיבה הביתה, במיוחד לאור העובדה שכמעט בכל החלפה, יש לי לפחות שעה של נסיעה הביתה.

צריך תמיד להיות יצירתיים, כי המחויבות היא קודם כל לעבודה ואי אפשר להגיד לסדרן "מצטערת, הילד חולה ואני לא יכולה לעבוד היום". כך אתה לפעמים מוצא את עצמך משאיר את הילד החולה עם הדודה בקיבוץ או השכנה ממול, שהוא בקושי מכיר וייסורי מצפון - מכאן ועד השמיים. אחרי שנתיים אני יכולה לומר שלילד זה עושה רק טוב.

העבודה כרוכה בשעות רבות של נהיגה בכבישים, מה שיכול להיות לפעמים מכביד ביותר. לא פעם קרה שהייתי כ"כ עייפה שבעלי התנדב להיות הנהג בקריאות ליליות וכשהילד ישן לו בכסא מאחור, וכך הגענו לטיפול משפחתי בפרה במצוקה. כבר בגיל שנתיים אורי הבן ידע להגיד, שלפרא עם קדחת חלב צריך לתת קלציום.

ראוי לציין שב"החקלאית" משתדלים כיום להתחשב ולשבץ את המחליפים בהתאם למקום המגורים, כך שהחלפות דרומיות יעשו ע"י רופאים בדרום, והחלפות צפוניות ע"י הצפוניים. לא תמיד זה מסתדר בגלל שיקולים ואילוצים נוספים.

**אין להכחיש שיש הבדל פיזי בין גבר לאישה,
וכמה שלא תהיי ג'דה, קיים תמיד קושי פיזי.
העבודה הזו עבודה מאוד פיזית וכוחנית וישנם
לא מעט ימי עבודה שבהם אני ממצה את כל
האנרגיות שיש בי, וחוזרת הביתה עם הלשון
בחץ**

**האם שיטת העבודה של "החקלאית",
לגבות תשלום כולל ולתת שירות על פי
הצרכים ולא לשלם על פי ביקור כמו בעולם,
אכן מתאימה לכן?**

באופיי איני אוהבת את כל העיסוק בכסף ומאוד נוח לי שאינני צריכה לעסוק במה וכמה לחייב. עם זאת, השיטה בעייתית, לעתים, כשאנשים מרגישים שאם הם שילמו מגיע להם הכול ומרגישים בנוח לתזו רופא על כל שטות. בפועל, רב הלקוחות נוהגים בהגינות ולא יקראו לרופא, אם אין צורך אמתי בכך.

**כיצד נראה סדר היום של רופא מחליף, האם
העובדה שבכל יום-שבוע מחליפים לקוחות
אינה קושי מיוחד. אולי ראוי שהמחליפים
יהיו דווקא ותיקים ומנוסים?**

מה שהוא חיסרון הוא גם יתרון. אין יום דומה לאחר. המורכבות הזו קשה מאוד, אך גם עושה את החיים למעניינים. אין ספק, שבכדי להתמודד עם כל-כך הרבה לקוחות שונים, נדרשים ממך כישורים שמעבר לכישורים המקצועיים. אני יכולה להעיד שאני לומדת המון מהרפתנים ומהמפגש עם הרבה רפתות ושיטות ממשק. רופא קבוע מתמודד עם מורכבויות אחרות ונדרשת ממנו מידה של ניסיון, כדי שיוכל להיות מעורב ולתרום להתנהלות הממשקית של לקוחותיו. לכן, יש הגיון רב בכך שאתה צובר ניסיון בתור מחליף ורק אח"כ מקבל אזור קבוע. הצרה היא שזה יכול לקחת הרבה שנים ועלול להיות מייגע.

החכמה היא לזרום עם כולם. אני בד"כ לא מנסה לחנך אף אחד, כל עוד הדברים לא מתנגשים מאוד עם האמת שלי. כרופא מחליף אתה לא יכול לשנות הרבה. "חינוך" זו בדרך כלל, עבודתו של הרופא הקבוע.

הטכניקה היא הגורם המשמעותי, וזהו גורם נרכש. אני מתנחמת בעבודה שגם ל"זכרים" זה קורה והם מזעיקים זוג ידיים נוספות. כל עוד זה קורה במינון סביר, זה נראה לי לגיטימי.

הרבה מהכוח הנפשי להתמודד, אני מקבלת מד"ר טל שקולניק, חברתי מימי בית הספר לרפואה, שהתמזל מזלנו ואנו עובדות במקביל. הטלפון מעלה עשן, לעתים, מכמות הרכילות שזורמת בינינו. מותר לנו. אנחנו בנות.

מבחינת האימהות והזוגיות לומדים איך להסתדר. אני מקפידה לבלות כמה שיותר עם בני הבית ופעמים רבות, זה בא על חשבון קריאת מאמרים והתקדמות מקצועית בעבודה, אך זוהי פשרה שאני חייבת לעשות. האימהות והמשפחה הם במרכז חיי, למרות הכול. חשובה מאד התמיכה של המשפחה הקרובה והמורחבת - לרוב אנחנו משתדלים להפוך את כל העניין לחוויה משפחתית וכך, למשל, לנצל החלפה באזור מרוחק לסופ"ש משפחתי.

כמו בכל דבר, ניתן להביט על חצי הכוס הריקה ולומר כי העבודה מאוד שגרתית וחוזרת על עצמה, עלולה להיות אפורה ותובענית. מאידך, אם מרימים את הראש מרמת "האובלט", ניתן לראות את חצי הכוס המלאה. השילוב של היכרות עם מקומות ואנשים חדשים ולהיתקל בתופעות קליניות שונות ומגוונות, להסתובב ולנשום את השדה כל היום, ללמוד ולספוג כל הזמן, נתן הרגשת התחדשות ומסב לי הנאה מרובה מהעבודה.

האם יש לכם מה לומר ל"החקלאית" ביום הולדת 90?

מאחלת ל"החקלאית" יציבות והתמקצעות וגאה בה על ה"התבגרות" שבגיוס רופאות לעבודה. ■

שבוע לאחר השיחה ילדה טל את רז, אח לאורי, במזל טוב!

מפגש מקצועניות ביונקיה של רפת עמיר

ובכל זאת?

אין להכחיש שיש הבדל פיזי בין גבר לאישה, וכמה שלא תהיי ג'דה, קיים תמיד קושי פיזי. העבודה הזו עבודה מאוד פיזית וכוחנית וישנם לא מעט ימי עבודה שבהם אני ממצה את כל האנרגיות שיש בי, וחוזרת הביתה עם הלשון בחוץ.

זה מצריך ממני להקפיד, כמה שאפשר, על מספר שעות שינה סביר בלילה. הבית כולו מכוונן בהתאם. הולכים לישון מוקדם והבילויים מתרכזים בסופי השבוע.

מספר פעמים נתקלתי במצבים שבהם לא היה לי די כוח פיזי להתמודד עם המלטה קשה וכדומה. תמיד היה מי שהיה מוכן לבוא ולעזור. ככל שהניסיון מצטבר, זה קורה פחות ופחות, מה שמעיד למעשה שלרוב,

האפ"ש מייבש מרבצים רטובים כל השנה!

למארגני ומשתתפי הכנס ברכות להצלחה ותקוה שהמידע שיוצג יעשיר את המשתתפים ויקדם את הענף

אפר פצלי שמו הוא הפתרון האידיאלי כשהמרבץ יבש:

- ✓ העטינים נקיים והפרות נקיות
- ✓ פחות תאים סומטיים בחלב
- ✓ פחות דלקות עטין
- ✓ פחות זבל לפינוי

נפיק אינראיס בי"א

התקשרו לחנה ותקבלו את השרות המסור והמהיר עומדים לשירותכם ומחכים להזמנה ראשונה או חוזרת

טל. 08-6234276/7 נייד: 057-7790381 פקס. 08-6209581 חנה